

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leitári szám: RRM_EA_ A-71.41

/000-161/LÁSZLÓMAJOR,1971.szept.9

Tóth Mihály 61.é.

Beszélgetés a fafaragásról? betvárokról.

/163-197/

Életrajzi adatok.

/220-234/

Betyá ballada:A Csurgaji mocskos csárda...."

/234-253/

" Furulyán az előbbidallam.

/235-307/

" Arra jalá az Endréd-i határba..."

/Endri báró b./

/309-319/

Kérdezés a Sági bíró lánya esetéről

/324-426/

1971.aug.9.

Dömötörfi József 74.é.

ballada:Fehér László lovat lopott..."

b/1/2

/000-010/

Népdal: Röpüll páva, röpüll..."

/010-047/

báda: Tulz a Tiszán az Endrődi hatába..."

/048-074/

ballada:Jó estét, jó estét,..."

/Sági Biróné/

/074-085/

Beszélgetés a balladáról.

/086-105/

ballada:Az aradi kislán férhez akar mönni..."

/Blátkozott menyasszony/

/106-152/

" Egy szegény asszonynak..."

/Megesett leány/

/152-187/

népdal:Zavaros a Tisza nem akar apadni..."

/188-210/

ballada:Eszik eső szép csöndesen csöpörög..."

/Csali Pista/

/211-241/

népdal: Csöndes este szállott le ja pusztára,..."

/246-256/RINYAKOVÁCSI?,1971.aug.11.

Göntz Sándor 62.é.

köszöntő:Uj esztendő,vigságszerző..."

/257-273/

lucázás: Kity-koty..."

/274-285/

népdal: Bakony az én hazám..."

/285-291/

" Négy csúcsa van : : "

/293-305/RINYAKOVÁCSI,1971.

Jancsó Györgyné 63.é.

tréfás népdal:Ha jén abba a mélséges mól
pincébe lemehtnék,..."

/309-324/

népdal:Hej egy legény azt akarta lögyek
felesége...."

/324-341/

" Kiskertemben kinyillott a jáccint.."

/341-365/

" Szépen legel a kisasszon gujája..."

/366-373/

" Falú végén faragják a bitófát..."

/373-382/

" Károly király,Károly,király..."

/382-401/

" Hallottad-e hírét Zalaegerszegnek..."

/401-426/

tréfás népdal: Először is szólj a zisten
Noje!..."

/

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA_ A. 7. 1. 1.

1971. VIII. 9-én: Lászlómajor, Tóth Mihály 61 éves

/000-161/

Gyerekkoromban kesztem ~~é~~ máx faragnyi, és ahogy később, ahogyan nyöttem, mindig saját magamat fejlesztettem a faragásba, de azt nem gondútam, hogy ebbő kenyérkereset is lesz.

Sok régi öreg pásztorná láttam faragást gyerekkoromba; Persze azok aztán mind meghaltak: ezek az emberek, akiktő láttam, hogy faragtak. -/Kitől tanult faragni?/- Hát én apántő tanútam faragnyi, mer az faragó ember vót, de sajnos semmiféle munkáját nem talállok sehol se, mer, amit faragott, a zorvos szokta ~~é~~vinnyi. Kijött a doktor -beteges ember vót, mikor má megöregedett- és az elvitte tőle a faragást. Aztán nálunk semmi sincsen a zősi munkábó. Ezéket a mostanyi faragókat, /~~ekik~~/ Kálmán Istványt, öreg Kapolit, meg azóta ismerém csak, amijotta béiratkosztam a szövetkezetbe. Ezéket nem ismertem, csak hírből hallottam, hogyhát vannak. Kálmán Pistát azt közelebbő ismerem, valamikor Kopár-pusztán volt juhász, azt egyszer meglátogattam; azt azúta ismerem, meg jó barátom is a Kálmán István. De Kapolit, meg csak hírét hallottam; meg munkáját többször találtam nekik. Böhönyén is egy öreg pasztorná vót a zőreg Kapolinak egy bottya; a zőreg Göllöncsér juhászná egy kampója. Hát ezéket csak így ismerem. A fiatal Kapolit, hát azt ismerem jobban; a munkáit is. Hát persze az a szűd, amibe azok faragtak, egész más formába fejlődött ki. Má mink esztét például nem üzhessük annyira. Szövetkezeti dolgozók vagyunk, és szérijába dolgozunk -/Mi a különbség amit magunk csináltak szivesen, meg az ismerősöknek?/- Hát, amikor őrzés közbe faragtam, akkor lélekbő faragtam és aztat meg a természetbő dógoztam és lelkileg, de amikor má kenyérkereset, akkor eszt már egyénileg átdógozza a zember. Más mintákat csinálunk, mint akkor amikor hát szórakozásbő csinyál a zember valamit - ugye. Ha a zember szórakozásbő, akkor lelkileg csinyál: az egész más! És a mi faragásunk pl., amit a zember saját maga egyedüli darabot csinyál, esztat úgy csinálja, mint régebben,

ahogyan csinálja, de ez ami szérijába megy, hát éppen hogy feleljen meg a valóságnak. Az nem lélekbü készül, az egy munka, az egy kenyérkereset. -/Most még azt kérdezzük meg, hogy milyen technikákat szokott maga alkalmazni? legrégebben mibe, hogyan faragott, hogyan díszített, milyenféle eszközöket használt, és ma mivel kísérletezett, vagy mit csinál most?/-

Most -ugye- csak esztet csinállok. /És régebben milyen volt?/- Régebben pl. "innepi kempót", "juhászempót" faraktam, "bárányrovást", osztán sótartót, fali sótartót régebben; amikor még hát füstös-konyhák vótak -ugy mondjuk, hogy szabad tűzná főztek. Viráglétráva készítettem gyerekkoromban ugye a faragást. Mit máma má senki se csinálja.

/-Színezni nem szokta a faragások egy-egy motívumát?/- Nem! /-Régen se színezte; nem is karcolt?/- De karcuni karcótam. /Milyen anyagban?/- Hát lopótök, osztán kobak, sótartó, meg juharfába is lehet karcuni. Ebbe a 3 félébe. /-Spanyolozást, színezést nem csinált?/- Spanyolozni is szoktam. Még van is egy pár darab. /-Fát vagy csontot?/- Hát csontot is, meg fát is. /-Szaruba is?/- Szaruba; kürtöt is csináltam má spanyolozással. /-Ezt a domboritást, ezt mióta csinálja?/- Ezt a dombor-faragást gyerekkorom óta csinálom. A zapám karcut, ajis karcut; már sótartókat pl. ilyen tarisznyás sótartót. Evvót a pásztoroknak a sótartója, amit használtak. Hát erre betyárokat, meg amit látott kint, vadászt, vagy szarvast, őzet, gerlicét, ijesmit szoktak karcuni. /-Ez a legújabb, ez az "áttörés", áttört technika? Ilyennel is kísérletezett?/- Ijennyee pl. próbáltam kísérletezni, de nem vált be. /?/ Nekem nem fekütt ez az áttörés. Ugy, hogy az megteilik porras, meg mit tudom én; azt nem lehet pucóni; azt valahogyan nem tartottam jónak. /-És milyen faanyagot használ legszívesebben?/- Legszívesebben vadkörtefát, iharfát, meg hát a beregfát is, amelik jó, hát osztán a

régi csanakokat pl. aztat gelegonyafábu csinyátuk a csanakot, az ivócsanakot. /-Kecskerágítót nem használt?/- Kecskerágítót? Hát az annyira pici fa, hogy hát esetleg pápaszár, szipka, ijemire lehet fel-hasznányi. /-Régen nem volt ennyi faragóeszköze, mint most látom!/- Hát régen vót egy "görbe-kés", egy "cifráló-kés", egy faragó "bicsók", meg pároskésbű csinyátt fűrész, lukfűrész-féle. Pl. a gyufatartóknak a belsejét avvaa fűrészüte ki a zember: amit a tarisznyába alkalmas vót eeheleznyi. /-És most milyen kések vannak?/- Hát mostanég vannak ugye - hol kell kissebb, nagyobb- vésűk, amire szükség van, hogy szaporább legyen a munka Amit mostan horker-késsel csinállok, azt máskor bicsók-heggyel csináltam meg. Az késedelmesebb vót, de nekem valahogyan az, amit tiszta bicskával csinállok sokkal jobban teccik; pl. az a "hébér", ~~egy~~ az tiszta bicskáva van csinyáva. Jobban mutat, élessebben a meccés, mit a zember a horkerrel csinál, vagy evve ga kecskekörmű vésővel. Az betojja a fát, fészaggattya a fát, de bicskáva a zember belevág kétfelé és az kigyün tisztán; nekem az sokkal jobban teccik, mind az a horker-késekkel való faragás. Szaporábban megy. - /Rákérdezés a Patkó-rokonságra/. Hát az egy családi titok is vót: nem is szívessen szótam róla, de most se szívessen, de ugy tartom, hogy hát nem ismerem aztat a rendszeret, amikor az ét -ugye- és, hogy mi hozta aztat sara, hogy eztet a zéletet foltassa. /?/ Hát majd egy népdalt, vagy egy balladát majd eedanolok a zöregapámru. Tulajdonképpen nem nagyon beszét a család errü valamikor. Én bementem egyszer Kaposvárra, aztán bementem, megnéztem a muzeumot. ⁽²⁾ Még a zöreg Gönczi vót a muzeumigazgató -az a botom ott is maratt, azt megvette- és azt kérdezte töllem, hogy hát, hogyan hinak? -Mondok Tóth Mihál va-

gyok. Zapja neve? Mondok azis Mihál. Hát a zöregapja? Ugy tudom -mondok- az Tóth János volt. A zöreg kihuzta a fíjókot, egy fényképet nézett meg; aszongya igen hasonlít maga ahhoz a régi betyárhoz. Mondok- lehet, hogyhát hasonlítottok hozzája. Nem is akartam róla beszélni. De meghattam neki, hogy majd -idesanyám bent lakott Kaposváron- hijja be asztat, az jobban elmondja. ~~(Nem is akartam véle beszélni pl. errő/...~~ Tehát -ugye az a család. Abban az időben nem volt senkinek se papirja. Nem vót senkinek se személyjazonossága. Ha eement egy másik járásba, s monta, hogy én Péter Pali vagyok, vagy mi vagyok. Hacsak egy ojjan ismerős nem jelöntötte föl, aki ismerte. Dehát a zsvánbecsület azokba megvót, hogy azok egymást nem jelentették föl. No most, van egy tippem ehhöl: én ugy tudom, hogy öregapámat Bunyába fogták el, Szentpéter mellett többed magával. Liszóból hordták ki nekik a kaját, s az egyik családot jobban megajándékozta, mint a másikat. Tehát azok főjelentették őket, és ott fogták el őket a lovas zsandárok -Bunyának hijják,- valami, mint tudom én mijen hel az ottan; hát jártam én arra, dehát mér Bunya, asztat nem tudom, ugye. Rácvesztés, meg csunya hel; hepehupás erdő. No most, ahogyan én tuttam, ahogyan én hallottam: mikor megvasalták őket, akkor a "prosfont-kocsi", az szentpéterri volt ugye. Azon pl. a faluba a biró kirendüt több ijen fuvart csináni ugye. Akkor aszonták neki a ^{barátjai} ~~bátyjai~~, hogyhát Jancsi te, ugorj le, mer már teneked 2 gyereked van, te menekülj. Hát öregapám az le jise ugrott; leugrátak a többijek is, szér, hogy öregapám menekühessen. El is meneküt. Ahogyan így tudom, a szentpéterri pógár csordás, ijen furó-faragó embör vót, az meccette le a kezérül a vasat, aszt a billincset. Aszt beletették egy fába...

Most 4 éve taláták meg a favágók aszt a bilincset. Hát engem a kanizsai muzeumi igazgató meg is hitt ugye vasárnapi napra, hogy jelenjek meg Szentpéteren. Tenát valóba igaz vót ugye, mer az a bilincs valóban megmongya, hogy az így történt. Mert én már tuttam ezt a billincs-dógot. /?/ Ugy, ahogy a fát kifűrészüték, beledobták egy odvas fába. Négy éve taláták meg az irtók... Hát most aszt elképzeni, hogy egy rabnak a bilincset - nem tudom Vácról, vagy nem tudom honnáj nem hozták el ide a tőfába beletenni; igazam van? Az a pövé volt, az a billincs. Tehát valóban, az ugy igaz vót, ahogyan én hallottam, ahogyan én tudom. És a többijeket ugye asztán eevitték. Akkor ez a öreganyám a szaplányosi gulászámadónak a lánya vót; annak vót 5 fija, az mind gulás volt. Móríchelen belül van valahol, nem ismerem aszt a részt. Akkor öregapám oda bement /most Zala má, zelőbb Somogy vót, Somogyliszó, most Zalaliszó/, és bement öregapám oda ja -aki lett is apóssa- /mer ez csak ugy szeretője vót néki, s ugy lett a Pista bátyám, meg a Jóska bátyám/. No most akkor ez bement, bevitte öregapámat a gróf Battyániho Szentmiklósra /Bottyányi vót-e, nem tudom pontosan a nevit annak a grófnak!?/, és az kiváttotta Nagkenizán. Öregapámnak megkegyelmeztek, ^{re} kivitték 12 évre katonának Olaszországba, olasz háboru, vagy mit tudom én, mi vót akkor. Hát persze asztán má meglépett ugye, nem ért el odájig. Hát mondom, hogy asztán ottan egy kanász-számadó, mer avvót a mestersége a zöregnek. A zapja is kanász vót Bécen valamikor, de akkor is átjártak Horvátországba jis: seftütek ugye. Innét, amit elhajtottak disznót, ot t elatták, amit ott loptak, aszt meg ide hajtották. Szóval, amennyit eevittek, annyit hoztak is. Hát asztán ahogyan

tudom -ugye- valahogy hátba lütték, ahogy megtámatták őket.
Ugy hozták haza baráttyaji. Ennyit tudok róla, öregapámról.

II. /163-197/

Asztán meg édesapám a 14-es világháboruba amikor vót, trén
vót. /Akkor huzatták esztet a pontonyokat./ Asztán Albánijá-
ba ahogyan mentek, ott vót 6 ház, hegynek a lábáná; és aszonta
neki ja főhadnagy, hogy Tóth bácsi -aszongya- ájjunk meg, itt
van kut, igyunk vizet. Ahogyan ment be édesapám a kisajtóná,
egy öreg török megáll a kisajtóba, turbán vót a fején, asztán
/apám 7 nyelven beszét, szerencsés ember vót/, asztán szóll né-
kije szláv nyelven ugye-; beszéjete csak magyaru -aszongya a
zöreg-: te magyar vagy, meg én is magyar vagyok. Te biztos any-
nyira formáld nekem egy igen jó barátomat -aszongya- a Tóth,
Patkó Jancsit; te tisztán ellan vagy, mind az, csak az meg szó-
ke volt, te meg barna vagy /Édesanyám barna asszony vót/, gyere
-aszongya- nem vizet isztok, állatok meg! Gyertek le a pincébe,
a hegyoldaba. Hát oda négyen szöktek ezek ki, öregapám baráttyaji;
ott birtokot vettek. A többijek má meghaattak. De a család nem
tudott má beszényi ottan /mer ott megnősütek/ magyaru csak az öreg
tudott. - Biztos vót, hogy Jancsi nagyapám csavargott arra felé!
Biztos, hogy ismerték a járást, Asztán hát, akkor az meséte ~~xx~~
ee édesapámnak, hogy hát hogyan menekült meg a zapja, meg hogy
vót, mind vót -az meséte el idesapámnak; ott abba a zéjjesbe
jot t mulattak ezek a magyar katonák, ezek a trének. Aszongya
akkora hordaji vótak a zöregnek, hogy hát létrán járt fő rá.
Ott az meséte ee idesapámnak a zapja történetét. Asztán akkor
apámnak megmonte, hogy a zannyának mi ja neve. Ez így ment vég-
be. Apám mikor eszt nekem eemesélte, én juhász vótam. Beteg em-
ber vót, együtt utánam; asztán akkor meséte el: egy évvel előbb,
mint meghatt... Nem szeretta esztet; csak nekem monta ee. Hát

én is így tudom ennyit tudok a Patkóru....

III., /197-212/

Ahogy tudom -egyszer elfogták öregapámat, s el is vitték, elzárták, osztán, mikor fel akarták akasztani, akkor kért papot. Osztán bekütték a barátot, hogy gyóntassa meg. Osztán beledobott valamit mazzagot a nyakába; a barátot megfojtotta; belefektette a zágyba. Ammeg fölötözött a ruhájába. Nagy bajza vót ugye - s betakarta zsebkendőve. Aszongya nekija zór: ugye -aszongya- tisztelendő ur rossz szag van itt. Accsak integetett; akkor oszt kilépett; többet nem szót... A zöreg Gönczi az úgy járt utána még gimnázista korába. Kereste azt a izét. Mer aszonták, hogy Fenékpusztán agyonlőtték; úgy vót a hire.

IV., /220-239

A csurgaji mocsos-csárda
Zsándárokkal körüjállva.
Azér van ez körüjállva,
Bandi benn van a csárdába.
Jaj istenem micsináljak,
Hogy elfussak, vagy megálljak?
Ha megállok, megkötöznek,
Ha jelszaladok, agyonlúnek.
Kérdi töllem a zsándárkapitány,
Van-e jutazólevelem
A lábimat kigombolom,

Ötöt, hatot agyonlútem:
Az a jutazó levelem .

/Az ének után furulyán többször eljátszotta az előbbi dalt. /235-257/

1258-3071

Arra jalá az Endréd-i határba
Levelezik egy vad hársfa magába.
Ez a hársfa Endri báró hársfája,
A juhászlegény busulni jár alája.
Juhászlegény sz_ive nagyon szomoru,
Előveszi furujáját, belefuj.
Furujaszó~~t~~ áthallik egy ablakon,
Jöjjön ki hát a naccaágos kisasszon.
Meg is nyillott pici szoba bbleke
A kökényszemü bárólán néz ki rajta.
A kisasszon így sóhajt fel magába:
Mért nem lettem szegény juhász lejánya!
Endri báró fölül a szürke-deres lovára,
Kirugtat a legközelebb tanyára
Meggérdezi a legöregebb juhászt,
Hogy neme látta kökényszemü lejánját?
Nem láttam én báró jurem, ha mondom,
De bujtárom is három napja nincs itthon.
Bujtárom is három napja jode van.
A kisasszony bizonyára vele van.
Báró jurem vizitájja a tanyát,
Benne van a cifra szűrüm, a rézbaltám,
Benne van a tajték-pipám, a furujám,
Subám alatt a kökényszemü báró-lány.
Arajalá mos faragják azt a fát,
Amejikke a juhászlegényt akasszák;
Fujja ja szél a fekete göndör haját,
Más öleli kökényszemü báró-lányt.

(dallam változat)

Juhászlegényt viszik a temetőbe,
Endri lányát Ilova-i börtönbe.
Ilovai börtönajtó hasagy meg,
Endri lánya örökre szabadujjon meg.

/Kérdezés a Sági bíró lánya esetéről/- *1309-3191*

Hát én aztán nem tudom pontosan, úgy hallottam, hogy elárul-
ta -ugye- a betyárokat a lány, a bírónak a lánya és elmentek
és ott halálra táncoltatták bosszúból a betyárok a Sági Marie-
kát. Apám az 100 százalékra tudta, el is tudta furujázni esz-
tet a Sági-féle nótát. De én azt hiszem, hogy a zöreg Dömö-
törfi az eseménység esztet.

Lászlómajor, 1971. aug. 9. Dömötörfi József, 74 éves.

a./ Fehér László balladája

1324-4261

Fehér László lovat lopott
A fekete högyek alatt.
Lovat lopott szerszámostul,
Csikós fékkel, kantárostul.
Utánna ment Gönc várossa,
Ótet csakhogy elfoghassa.
Zegész vidék falujiból,
És csakugyan hadnagyostul.
Isten jónap hadnagy urem!
Fogaggy isten édös fijam.
Kinek hivnak édös fijam?
Majd megmondom hadnagy urem.

Van-e néked apád, anyád,²
Igazán szőllicsd, meg ne bánd.
Nincsen nékem apám, anyám,
Csak van neköm egy szép hugom.

Az én hugom Fehér Anna,
-A lovamnak fehér lába-

Nem kérdem én a lovaat,
Sem a te kedves hugodat.

Hanem kérdem a nevedet,
Különben rossz lesz teveled.
Fogjátok meg a huncfutot,
A zakasztófára vallót.

Fehér László ja zén nevem,
Megmondani mindig merem,
Hogy engemet annak hívnak,
Én utánam nagyon vannak.

Vigyétek le ja tömlöcbe,
"nnak is a méjségébe,
Kezéd, lábád vasra verve
Kivallatok mindent vele.

Fehér Anna, hogy megtutta,
Hogy a bátya fogva volna.
Fog be kocsis a lovakat,
Tégy mellém sok aranyokat.

Isten jónap hadnagy urem!
Fogaggy isten gyöngymadarem!
Mijérjöttél, szép aranyom?
A bátyámér hadnagy urem.

A bátyádat kijadatom,
Ha ja zenyém lész galembom.
Nem szóll erre Fehér Anna,
Csak elmegy a fojosóra.
Fojosóru a rostéjra,
Hogy találná ja bátyára.

Isten jónap édes bátyám!
Fogaggy isten édes hugám.
Én kiváltlak bátyám tégöd,
Hadnagy uré leszök értéd,
Ne légy azé a hucfuté,
A zakasztanyivalóje,
Lányéletedet elveszi.
Bátyádnak fejét vötyketi.

Nem szóll erre Fehér Anna,
Csak elmögy a fojosóra.
Fojosóru ja palotába,
Lefekszik a nyoszojába.

Aluszol-e Fehér Anna?
Kipiroslott kisdéd alma.
Nem aluszom, nem nyughatom,
Mer a soklánc-csörgést hallom.

Csak aludjál, csak nyugodják.
Csak engömet szivedbe zárj.
A bérösök fájér járnak,
Azok nagy lármávaak vannak.
Csak alugyál, csak nyugodjál
Csak engömet szivedbe zárj.

/törvénstől

Aluszol-e Fehér Anna?

Édös kincsem, szép viánna.
Nem aluszm, nem nyughatom,
Mer sok puskalövést hellok.

Csak alugyál, csak nyugodjál,
A bátyádnak vége van már.
Hadnagy uram, hadnagy uram!
Átkozott légy hadnagy uram!

Tűz előtted megáradjon,
Sár utánad fölfakadjon.
Lovad lába megbotoljon.
Földre téged agyonnyomjon.

Mosdóvized vérré váljon.
Kendőruhád möggyulladjon,
A könyered kővé váljon,
Isten téged meg ne áldjon.

Páva dallam

1000-010/

Röpüll páva, röpüll
A vármögye kuttyára,
Hozzál vizet szádba,
A rabok számára.

Ha jén páva volnék,
Én is fölszállanék,
Hoznék vizet számba
A rabok számára.

/U.e. mégegyszer/

Endre báró balladája

1011-047/

Tul a Tiszán az Endrődi határba
Áll egy nyárfa egyedül egymagába.
Ez ize bizon a Zendréd báró nyárfája,
Juhászlegény busulni jár alája.

Juhászlegén szive nagyon szomorú,
Előveszi a furujáját, belefu',
Furulyaszó áthallik egy ablakon,
Hogy ébredjen föl a kökényszemű kisasszon.
Ki jís nyillott a Zendrőd báró jeblaka:
A kökényszemű kisasszon néz ki rajta.
A kisasszon így sóhajt föl magába:
Mért is lettem Endréd báró lejánya!

Harmannapra Endréd báró bujába
Kirugtat a legközelebbi tanyára.
Meggérdi ja legöregebb juhászát,
Nem-e látta ja kökényszemű báró-lánt?

Nem láttam én báró juram, ugy mondom.
Harmadnapja bojtárom is odavan.
Harmadnapja bojtárom is odavan,
Talán bizon a kisasszon vele van.

Endréd báró fölpettan a lovára,
Igyenessen a juhászbojtár-tanyára.
Agyonisten juhászbojtár, micsinálisz?
Láttad-e ja kökényszemű báró-lánt?

Nem láttam én báró juram, igazán.
Ha nem hiszi, vizitájja ja tanyám.
Tanyámon a cifra szűröm, a rézbaitám.
Mellette ja tajtékpipám, a furujjám.

Tanyámon a cifra szűröm, a rézbaltám,
Szűröm alatt a kökényszemű báró-lán!

Arra jalá lejásták má eszt a fát,
Akire ja juhászlegént akasszák,
Fujja ja szél a göndör haját, a bajuszt;
Nem öleli többé már a báró-lánt.

Sági Biróné balledája

(048-074)

Jó estét, jó estét, Sági biróné asszon!
Itthunn van-e ja lánya, A zén kedves galambom?
Itthunn van, ott benn van, ~~MA~~ belső szobába.
Jó jizüen aluszik A ~~pe~~planyos ágyába.

Mennyen be kölcsö föl, Külgye jel a bálba,
Sok arany-gyűrűjét Huzza föl a zujjára.
Szép selöm szoknyáját Kösse a derekára.
Szép brunel cipőjét Huzzaja lábára.

Jó estét, jó estét Sági beli cigányok! /előbb hangászokat
mondott/
Most ven kedvem mulletni, Röggelig huzzátok!
Most mulatok kedvemre Sági biró lányával,
Az én kedves rózsámmal.

Icikém, picikém Eressz ki pihenni
Szép brunel cipőmbül, Vérömet kijönteni.
Nem löhet kimönni, Nem löhet pihenni,
Szép brunel cipődbü Vérödet kijönteni!
Nem löhet kimönni, Nem löhet pihenni,
Szép brunel cipődbü Vérödet kijönteni!

Verje mög az isten, Aszt az édösanyát,
Ki jestétül röggelig Nem látja a lányát.

Jó estét, jó estét Sági biróné asszon!
Ugy hallottam, az este Mőghalt a menyasszon?!
Mőghalt már, mőghalt már, El ize ven már temetve,
Az a hitván, rongy embő Szenvőd a börtönbe.

-Mér táncoltatták halálra ezt a lányt, ki?/- 1074-085/
A zördög, ördög! Nem a vőlegény. Mért vitték a vőlegényt
a börtönbe? /-
Azér, mer' aszt formázta, és aszt hitték, hogy a vőlegény. /?/
A zigazi vőlegény nem tudott róla.

Elátkozott menyasszony balladája /086-105/

Az aradi kislán Férhez akér mönni,
De ja za vén anyya Nem akarja jadni.
De jazér a kislán Férhez ment magától,
Mer a za vén Kurva janna Elátkozta a háztól.
Először fölszóllal A legelső vőfény
Edős anyámasszon Beteg a mőnyasszon.
Nem beteg, nem beteg, Csak azon bánkódik,
Masszire jelviszik, Meszazire jelviszik.
Másođszor felszóllal A legkisebb vőfény,
Edős anyámasszon Mőghalt a mőnyasszon.
Erre ja vőlegény Kést fog a kezébe,
Kezéből a mellére, Melléről a szivébe.
Véröm a vérőddel Egy patakot fojjon,
Testöm, a testőddel egy sirba nyugodjon.
Lelkēm a lelkeőddel Egy urat imádjon,
Hogy az a vén kurva anyád Örökre kárhozzon.

Megesett leány balladája

/106-152/

Egy szegény asszonynak Tizenkét lánya vött.

A tizenkettedik nándorvári dajka volt.

Lányom, édös lányom Mi bajod érközött?

Zöld sejm ruhádnak Hátujja hosszabb lett!

Szabó nem jó szabta, Varró nem jó varrta,

Szabó jis jó szabta, Varró jis jó varrta.

Kis Király Miklós volt Ennek az oka.

Hóhérok, hóhérok, Vigyéték lányomat

Vigyéték lányomat A zakasztófára.

Anyám, édösanyám Aggyon hát egy órát,

Aggyon hát egy órát, Vagy pedig egy fertájt

Föcském, édös föcském, Vidd el a levelem

Vidd el a levelem A Kis Király Miklósnak,

Az én kedves galambomnak.

Ha alva találod, Bal karjára tögyed,

Ha jebédnél találod, Tányérjába tögyed.

Szógállóm ne tericcs, Ne tericcs énnékem,

Möggött már énnékém A szomoru jebédem.

Kocsisom, kocsisom, Fogx be ja hat lovam

Fog be ja hat lovad, A szöbbet, a jobbat.

Hogy életbe jérjem a Kedves galambomat.

Jó estét, jó estét, Ismeretlen anyám!

Hol van a zén babám A nándorvári dajkám?

Od ben van, od ben van, A belső szobába.

Jó jizüen aluszik A paplanyos ágyba.

Nincsen ott, nincsen ott Ismeretlen anyám

Hol van a zén babám A nándorvári dajkám?

Elment a fojóra, Lábát mosogatja,
Lábát mosogatja, Magát csinosítja.

Nincsen ott, nincsen ott Ismeretlen anyám!
Hol van ~~van~~ a zén babám A nándorvári dajkám?

Elmönt a szomszédba, Szomszéd asszonyához,
Szomszéd asszonyához, A lán-barátjához!

Nincsen ott, nincsen ott Ismeretlen anyám!
Hol van a zén babám, A nándorvári dajkám?

Mit türöm, tagadom, Be kell már vallanom,
Od ben van a szobába, Gyászos koporsójába.

/A befejező strófa nem jutott eszébe./

Zavaros a Tisz Nem akar apadni,

/152-187/

/Mer/ez a híres Bogár Imre Átül akar menni.

Átül akar menni, Csikót akar lopni.

A kecskeméti nagy vásáron Pénzt akar csinálni.

Kocsmárosné hallja, Van-e vacsorája?

Van vacsorám, paprikás hus A vendégek számára.

Kocsmárosné hallja, Száz ice bort anna!

Megkinálnám a vármöggyét, Hogy ne lennék rabja.

Hunccfut a vármöggye, Nem iszik belőlle,

Mert a szegény Bogár Imre Most van a kezébe.

Láncot a zshiványra, Kezére, lábára,

Duli Marcsa ja babája, Már hijába várja.

Nézz ki Marcsa, nézz ki, Ablakod fürhangján,

Most kísérik Bogár Imrét Aranyⁱⁿszőz^{et} paripán.

Arany a zablája, Ezüst a kantárja.

Mert ez a hírte Bogár Imre Annak a gazdája.

Harangoznak délre, Fél tizenkettőre,
Most kísérik Bogár Imrét A vesztőhejére.
Harangoznak délre A tizenkettőre,
Hóhér mondja: Bogár Imre Álljon föl a székre!
Fömlállott a székre, Föltekint a zégre:
Jaj istenem, sok rablásim Most jutnak eszémbé.
Kijapa~~t~~t a Tisza, Csak a sara maradt,
Meghalt szegény Bogár Imre, Csak a hire maradt.

Csali Pista

/188-210/

Esik eső szép csöndessen csöpörög.
Csali Pista a csárdában köserög.
Kocsmárosné boft hozzon a zaszta~~ira~~.
Marcsa lányát álllicca ki ja posztra.
Anyám, anyám én a posztot nem állom,
Onnend alol jönnek már a zsandárok.
Csali Pista nem vötte eszt tréfára,
Fölugrott a kispeljlova hátára
Csali Pista elrugtatott messzire,
Messzi, messzi Bakonyerdő szélére.
Lova lába megbotlott a fenyősbe
Csali Pistát ott fogták el örökre.
Csali Pistát föltették a kocsira,
Csak azt kérdi, hol van az ő pejlova?
Büszkén mondja a zsandár főkapitány:
Csali Pista nem ülsz többet paripán.
Csali Pista möghagyta feleségének,
Gondját viselje a gyermekének,
Hogy ne adja sem csikósnak, gulásnak,
Azt az egyet tenittassa betyárnak.

Csöndes este szállott le ja pusztára,
Elnémult a bodor tinóm kolompja,
Csak egyedül sirdogál a furuja:
A kisasszon a zablakból hallgatja.

/211-243/

Kint a pusztán gulásbojtár vagyok én.
Ezer darab lovat^{2.}, marhát^{1.} őrzök én.
A kisasszon, ha kijön a pusztára
Mosolyogva néz a gulás bojtárra.

Szépen legel a kisasszon gulája,
A kisasszon maga sétál utánna.
Már messziről kijáltja ja gulásnak
Szivem gulás tericcs~~e~~ le ja subádat.

Hogy geritteném le ja zén subámat?
Hisz elhajtják az én foka gulámat.
Hiszen avval szivem gulás ne gondolj,
Kiváltja ja zédesanyám, ha mondom.

Lányom, lányom, lányomnak se mondalak,
Mint hogy téged egy gujásnak adjalak.
Jól van anyám, nem bánom hát Tagadj még,
Te még szivem a gujásér hasadj még.

Még a buza ki sem hánta a fejét,
Már a madár mind elhorta ja szemét.
Jaj istenöm, én istenöm, istenöm!
Látod anyám, mire vitt a szerelöm?!

1971. aug. 11. Rinyakovácsi. Göntz Sándor 62 éves.

Megjegyzés
/246-256/

Ujévi köszöntő

Uj esztendő, vigságszerző

Most kezd ujulni.

Ujuláskor vig örömmel

Most kezd hirdetni.

Hirdeti már a Messijást:

El kesztek lenni.

Legyetek hát a jóisten

Áldott hivei.

Áldott hivei.

Alsó népség,

Fölső népség

Dicsérd uradat,

Urad áldja istened,

Te megtartódat.

Bő buzával, és bő borral

Ékesicsd őket,

Áldjad a népet.

Lucázás

Kity-koty, Kigy-koty

Gelegonya kettő,

A zén tököm is kettő,

Kettő a gölőja,

Harmadik a tolója.

Ugy mennyen a furu a fába,

Mint a zén pöcsöm a keetek lányába.

Kity-koty, kity-koty

Gelegonya kettő,

/257-273/

/A lucázás tráfás
szövegét nem énekel-
ték./

A zén tököm is kettő

Kettő a golója,

Harmadik a tolója.

Akkora csöcse legyen keetek lányának

Mint egy bugyigós korsó.

Kity-koty, kity-koty

Gelegonya kettő

A zén tököm is kettő,

Biró hátán teknyő,

Dér vegye kovásztokat,

Daráza csipje pinátokat.

Maj hajnaa lesz.

Ma van Luca napja.

Kity-koty, kity-koty

Gelegonya kettő,

A zén tököm is kettő.

Akkora szalonnája legyen kék disznajának

mint egy ajtó.

Akkora hóggya legyen kék disznajának,

Mint ~~egy~~ a mestérgerenda.

Kity-koty, kity-koty

Gelegonya kettő,

A zén tököm is kettő

Kettő a golója, harmadik a tolója.

Annyi csibéje, récce, ludja legyen keének,

Mint ez égen a csillag, földön a fűszál.

Kity-koty, kity-koty

Gelegonya kettő

A zén tököm is kettő .

Ugy mennyen keetek lánya seggin a fing,

Mint a kemence száján a füst.

Kity-koty, kity-koty

Gelegonya kettő,

A zén tököm is kettő.

Kity-koty, kity-koty

Gelegonya három,

A pálinkát várom.

- - - - -

Bakony a zén tanyám

/274/284/

Ez a nagy rengeteg.

Kimegyek belőle,

A szívem megreped.

Angyalom Juliskám

Rád hajtom fejemet:

Bánatos kebledön

Alsom jójizűet.

Hallottad-e hírét

Zalaegerszegnek?

Ott fogtak el engem

A tollas-legények.

Kivetették elém

A szélfogó hállót,

Ott fogtak el engem,

Mint egy utonállót.

- - - - -

Négy csucsa van, négy csucsa van

/285-291/

A dunyhának nem kettő.

Hadd hajtom föl, hadd hajtom föl,

Mikor alája fekszől.

Fölhajtottam hej-haj tarka-barka dunyhádat.

Jobb szeretlek, jobb szeretlek,

Mint a zöregenyádat.

- - - - -

Rinyakovácsi, Jancsó Györgyné 63 éves.

Ha jén abba a mélséges mél pincébe lemehetnék,

/293-305/

Annak a 366 literes hordónak a dugóján jót ihatnék

Annak a 366 literes hordónak a dugójából legyen a

zén koporsóm kiferagval.

Egy tál turós mácsikkal legyen a széle kipingával.

Két szál kalbász legyen a fejem fölött gyertya gyalánt,

Két kis gyermek mongya ja fejem fölött az urangyalát.

A zangyalok is aszt döngik a magas egekbe

Uram eszt a jó borivót vegyük kegyelembe.

- - - - -

Hej egy legény aszt akarta lögyek felesége.

/309-324/

A szép lejányéletömnek lögyek ellensége.

Jól van anyám, lögyen mög a tejjes kívánságod.

Moze varratom tiszta fehér menyasszon ruhámat.

Ti koszoruslejányaim öltözzetök gyászba,

Vőfényejim bal karjára szallagot kössetök.

Vőlegényem a karom helött vigye keröszötmet.

Tarcsa meg anyám holtom után gyászos mennyegzőmet.

- - - - -

Kiskertembe kinyillott a jáccint.

/324-341/

Nem bánom én, ha hozzám nem jársz is.

Mögmontam már háromszázezérezör,

A jó janyám nem néköd nevelt föl.

Ha még egyszer gyermek tudnék lönni,
Minden bumat el tudnám feledni.

Szép gyermekkor gyere vissza egy szóra,
Őszirózsa, fehér őszirózsa.

Ha möghalok, ne sirasson senki,
Koporsómra se borujjon senki,
Koporsómon csak egy csokor rózsa,
Rózsa, rózsa, fehér őszirózsa

- - - - -

Szépen legel a kisasszon gujája.

/344-365/

A kisasszon maga sétál utánna.

Már messziről kijáltja ja gujásnak:

Szivem gujás tericsd le ja subádat.

Nem terittöm én le ja zén subámat,

Mer behajtyák a zén kedves gujámat.

De te avval édös gujás ne gondujj.

Maj kivájtja édösanyám, ha mondom.

Édösanyám vájcsa ki ja gujámat,
A lányával töltöttem éjszakámat.

Lányom, lányom, lányomnak sem mondalak,

Mind én tégöd egy gujásnak adjalak.

Slingölt szoknya nem gujásnének való
Slingölt szoknya nem a harmatba való
Nem bánom én, hogyha illik, ha nem is,
Kedves szeretöm voltak, meg löszöl is.

- - - - -

Falu végén faragják a bitófát,
Kire szegény gujaslegént akasszák.
Én is elmögyök a zakasztására,
Én töszöm a kötelet a nyakára.

/366-373/

Károly király, Károly király
Ha bevettél huszárnak,
Aggy neköm lovat, aggy neköm lovat,
Hogy én gyalog ne járjak.
Lovam szórit, a sárga szórit
Száz felé fujja ja szél.
Köszönöm babám, kedves kisangyalom,
hogy idáig szerettél.

/374-382/

Hallottad-e hírét Zalaegörszegnek?
Hát annak a hirös bentlévő börtönnek?
Hallottam, hallottam, szenvödtem is benne.
Verje mög a zisten, aki aszt épülte.

/383-401/

Száll le páva, száll le a vármegyeházára,
Hozzál italt, ételt a rabok számára.
A lovam sarkentyuzom, a Dunát átugratom,
Erzsikém angyalom, így megszabaduljunk.

Először is szól az zisten Nojé!
Holnap reggel a bárkából szájj ki.
Mögmutatom aszt a magos hegyét,
Ahová te szállóvesszőt ütecc!

/402-426/

Másodszer is szól a zisten, Noje!
Hát a szöllőt nézted-e termött-e?
Termött uram, annyi bogyót hozott,
Aszt gondultam, hogy az mind átkozott.

Negyedször is szól a zisten, Noje!
Hát a szöllőt kóstultad-e jó-jé?
Kóstoltam - biz már megöregöttem -
De még ijjen jó bogyót nem öttem.

Ötödször is szól a zisten, Noje!
Hát az ujbort kóstultak-e, jó-je?
Kóstultam, ~~bi~~z fele ségem Sári
Három istent kezdek én már látni.

/"negyedszer" helyett
harmadszor értendő/.

/"ötödször" helyett ne-
gyedszer értendő./

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA A-76.67

Észleltem, hogy a kezem ee má faragvány, és alig kérolt, ahogyan
nyútam, mindig saját magamat fejlesztetem a faragásban,
de azt nem gondoltam, hogy ebbe kutyakereset is leny.

Idő régi öreg pártos letttem faragást gyakorolomba; Perze
egyeléig nem meglátta: egy a zember, amitől lettem,
lejj faragtal. (Kitől tanult faragást?) - Hát én apámtól tanultam
faragást, mert az faragó ember volt, de sejtés semmiféle munkáját
nem találtam volna se, mert amit faragott, a zöves zorta kerim.
Kijött a daltor - beteges ember volt, mindig má megöregedett - és az el-
vite tőle a faragást. Aztán nálam semmi műve a zőri munkáiból.

Ezlet a mostani faragókat, (amit) Kálman Stráup, öreg kapóit,
meg azóta ismerem csak, amjotta beiratkozta a zövetkezethe. Jöve-
ket nem ismerem, csak lírből hallottam, legelőt vanam. Kálman
Pintát azt közlelőbe ismerem; valamikor kapóit-puztán volt ju-
házi, azt egyje meglátogatam; azt azóta ismerem, meg jó bará-
tom is a Kálman Stráup. De kapóit csak lírből hallottam; meg
munkáját többjör találtam melit. Bőlkönyv is egy öreg paraf-
má volt a zőreg kapólnak az botya; a zőreg zölönör ju-
házná egy hámpója. Hát ezlet csak is ismerem. A fujatal
kapóit, azt azt ismerem jobban; a munkáját is. Hát perze
az a zőreg, amibe azell faragtal, egész más formába fejlődött

M. Má mind eztet példakul nem vizsgálom annyira. Jöve-
kezeti dolgozó vagyam, és zőrijába dolgozom. - (Mia műveiből
amit magamnak emlétem zjvesem, meg az ismerőimél?) -

Hát, amit az őrs közle faragtam, az az lélelbi faragtam is
aztat meg a zőregzetbi dolgozom és lélelbi, de amit má ke-
mértkereset, az az egy már egyenleg átdőgő a zember. Más min-
tálat emlétem, mint akkor amire azt zőregzetbi munkát
a zember valamit - uge. Ha a zember zőregzetbi munkát
csinál: az egész más! És a mi faragom pl., amit a zember
raját maga egyenleg darabot csinál, azt az is csinálja, mint
regelőben, ahogyan csinálja, de az, amit zőrijába meg, azt éppen
hogy feleljen meg a valóraignak. Az nem lélelbi kért,

az egy munka, az egy Newjerkereset. - Most meg azt, Netdoggal
meg, hogy mi fene technikatát nyeltt vagy a lalunagui, leprege-
ben mi be, hogy a faragott, hogy a digitet, mi fene fole egy-
joleket hozhatt, is ma mivel juseletetgeti, vagy mit emel-
most?? -

Most - ugye - val ezet emellou. - Is regeltben mi fene volt?
Regeltben pl. "innepi laupot", ~~pl.~~ "juhaz laupot" faragtam, "ba-
rav-sorast", egyen rotartot, fali rotartot regeltben; ami kor-
meg hirt fustor-konyhat rotal - is a mondjuk, hogy zabad
Aznua fontel. Viraglettravaa Neztan gze Nivonbra gze
a faragast. Mit ma ma ma se mi se emelja.

- Szinezni nem zolta a faragast egy-egy ustisumot? -
Nem! - Regu se nyerte; nem is koralt? - De Narcini Nar-
cistam. - Ma fene anyagba? - Hat lopitol, egyen Nostat,
rotartot; meg juhazfata is lehet Narcini. Elk a 3 felébe.

- Szavazolast, jinezist nem emelot? - Szavazolast is
zoltam. Meg van is egy par darab. - Fat, vagy erotet? - Hat
erotet is, meg fat is. - Szariba is? - Szariba; kiertot is
emeltam ma szavazolast. - Ezt a domboritast, ez
miota emelja? - Ezt a dombor-faragast gze Nostan ita
emeltam. A zapanu Narcut, az is Narcut; ma rotartot
pl. isen tariznyas rotartot. Hovot a puztoromul a rotartot-
ja amit hoztat. Hat erre betjarolast, meg amit lehet Nint,
vadant, vagy zarvast, ojet, gerlicet; jemenit egyen Nar-
cini. - Ez a legizalt, ez az "attorer", attort Acumita? Nye-

mel is Nindletget? - Djemze pl. probatam Nise-
lesteznyi, de nem velt be. (?) Nostan nem felitt ez az attorer
Nye, hogy ez meg tellit poraa, meg mit tudon, cu; ezt nem le-
het pucini; ezt valahogyan nem stustotam jonal. - Is mi fene
faanyagot hoznal leprevelben? - Legvicelbe
vadhortefat, iharfat, meg hat a bergfat is, amelil jo; hat
egyen a regi csanakolat pl. egyen yelegonza falm koragat,
a csanakolat, ez rovesanakolat. - Vastagast nem hozhatt? -
Vastagast? Hat az amira pici fa, hogy hat esetleg jipponis;
nyista, isemire lehet felhasznalni.

- Régen nem volt semmi faragószöveg, mint most látom! -
 Hát régen volt ez "görbe-kés", ez "ifjálós-kés", ez faragó "bizsól", még
 páros nébű csúszott fűrés, lufifűrés-féle. Pl. a gyufatartó-
 nál a belsejét avaa fűrészűtfe (a zember; amit a faragójába
 allalmas volt. kehelegnyi - is most mi fűrés nével van? -
 Hát most a még van az upe - hol kell fűrés, nagyot - véső,
 amire gyűrték van, hogy zaporált legyen a munka..... Amit mostan
 harkos-kéncé csináltak, azt máskor bizsók-hegyre csináltak még.
 Az néveléssel volt, de nem valahogyan az, amit fűrész
 nével csináltak, sőt az jobban feccil; pl. az a "hébet", az
 fűrész bialára van csúszva. Jobban mutat, éltebbben a mac-
 cés, mint a zember a harkos-kéncé, sőt, az ^{erre is} kéncé néveléssel
 véső. Az betolja a fűrés, fűrészet a fűrés, de bialára a zember-
 belerag kéncé az fűrész fűrés; nem az, sőt az jobban
 feccil, mind az a harkos-kéncérel való faragás. Szaporítottan
 még - (Pátelezés a Pállo-vadonra)

Hát az ez csalsódi titel is volt: nem is zember zítam róla, de
 most az zember de is fűrés, hogy: nem is zember azt
 a zember, amire az it - upe - s, hogy mi harkos azt az a,
 hogy azt a zember feltassa (?) Hát majd az zember,
 az az balladát majd zember a zember. Tulaj-
 donképpen nem nagyon bűt a csalsódi, sőt valahán. ~~Ami~~
 mi beventem az zember harkos, az zember, még
 nével a zember. Még a zember fűrés volt a zember -
 az zember - az a zember az is zember, azt zember -
 azt zember titel, hogy volt, hogy harkos? - Mondat -
 Tóth Mihál zember. Zember? Mondat az zember.
 Hát a zember? az zember - mondat - az Tóth zember.
 A zember zember a zember, az zember nével még, az zember
 zember harkos maga ahhoz a zember harkos. Mondat - zember,
 hogy harkos harkos. Harkos is a zember zember zember. De
 még az zember, hogy majd - idezember zember zember.
 Harkos az zember, az zember zember. Harkos is a zember zember le-
 zember pl. zember. zember - az az zember. Harkos az
 zember nem volt zember az zember.

Nem volt semmiel se zene-gazonszaga. Ha pement eg ma-
 sül járása, s mondta, hogy én látok Pali vagon, vagy mi vagon. Hacsak
 eg olyan ismerős nem jelentette föl, ah ismerete. Dehát a jóvára
 becsület az érte megvót, hogy azól eg ment nem jelentette föl
 No most, van eg tipyem ehhez: én is tudom, hogy öregapámak Bu-
 myába fegyver pl, gyutpeter-mellet föbbled magával. Liziból hord-
 tál. Itt vedül a Raját, az eggy ismételt jeltan megajándékozta,
 mint a mánirat. Tehát azól föpleutette islet, és ett fegyver, el ismét
 a lovas zandáner - Buryáner híjját, - valami, mit tudom én
 miyeu bel az ottan; hát jektam én arra, dehiszt még Burya,
 a fát nem tudom, ugye. Rácvénytén, meg sonyra hel; hape-hupás
 esdős. No most, ahogyan én tultam, alyan én hallottam: mi de
 megprásaltár islet, ahos a "prospont-koosi", az gyutpeter volt ugye,
 Azon pl. a fuluba a biró hatendát föbb igen fegyvert comsui, eg
 Alkos aronytár mevi a bányai, hogy lát fanyon te, megorj le, mit min
 Fegyver 2 gzesked van, te meve huj. Hát öregapám az le jiss ugrott.
 leugráta a föbbijel is, azól hogy öregapám meve hujketten. It is
 meve huj. Ahogyan is, tudom, a gyutpeteri pögyár ismét is, igen
 fiv-faragó embör vót, az meccette le a kezével a vasat, azt a
 billinset, azt beletette eg fába... Most 4 éve találtam meg
 a faragót azt a billinset. Hát epeu a kamizpai minyomni igaz-
 gató meg is vött ugye vásármapi napra, hogy jeltajel meg gyutpeteren.
 Tehát valóba igaz vót, me az a billinis vaestem megmouga, hogy
 az is történt. Most én min tultam azt a billinset-dógot(?) huj, ahos
 a fát infirópitel, beledobták eg odvas fába. Négy éve találtam meg
 az islet. Hát most azt ~~eg~~ elteppereu, hogy eg rabval a billinset
 - nem tudom vácsól, vagy nem tudom honmaj nem hozták el ide a
 Aöfiba beletamoz; igazam van? Az a jóve. vót, az a billinset.
 Tehát valóban, az is igaz vót, ahogyan én hallottam, ahogyan én tu-
 dom. It is a föbbijetel is eg olyan reuittel. Alkos az a öreg-
 apám a zandáneri gyláryamadóna a levele vót; amatt vót
 5 fija, az mind gulds vót. Morichelau belü van ~~eg~~
 valahol, nem ismerem azt a vejt. Alkos öregapám oda
 beuement (most Zala má; jeltölh Sony vót, Sonylizo,
 most Zalalizo), és beuement öregapám oda ja -

- ari lett is apóssa - (már észrevalt úf gretóje vót méri, úf lett a Dista kátján, meg a Jista kátján). No most ardosz of bevent, bevitté öregapámát a gróf Botzányihoz Szentmiklósi (Botzányi vót-e, nem tudom pontosan a nevét annál a profnal!?) és az Jiváttotta Naplaurján. Öregapámát megfogalmaztat. Revittél iz érre ^{vatonánar} Olaszországba, Olasz hoboni vót mit tudom én, mi vót ardosz hat perje osztán má meglepést isse, nem ért el odájig. Hát wondom, hogy egytűn ottan of kausz-gámadó, már avvót a mestereje a jöregnek. A Japja is Nausz vót Böceu valamikkel; de ardosz is út-jártaál Herrvaterjapla jir: paffiteler isse. Junet, amit el-hajítottál dignost, ott plattal, amit ott loptál, azt meg ide haj-tottál. Jóval, amennyit bevittél, annyit hoztál is. Hát azt-alogyau tudom - isse - valahogy látkba lítettél, ahogy megfontattál inket. Úf hoztál hogy barátságja: hogy it tudtál isla, öregapám vót.

11, Orfán ^{meg} edesojám a 14 es viláig holomban amindor vót, tréu vót. (Alak- luszattal osztet a pontonyolat) Orfán Albánijába aligyan mentél ott vót 6 ház hegyen a labára; is ardoszta mári ja földadag, hogy Tóth bán- ardosz- ajjunt meg, it van má, isfünt vjzet. Abugyan mentél be ~~be~~ edesojám a Jivajótú, of öreg Aöröl meg áll a Jivajótba, turban vót a fajim osztán (span 7 nyelven bejett, Jivajótba, turban vót a fajim osztán) span Jivajótba nyelven isse -; bejéjtél isal magam- ardosz a Jivajótba - : Te magam vag, meg én is magam vjzet. Te biftos amjira formálod nekem of igen jó- barátság- ardosz - a Tóth, Pállo Javont; Te biftos ellau vag, mind of, isal of meg Jivajótba vjzet Te meg barna vag (Kidesanyam barna ardosz vót). Jivajótba vjzet Hát oda mágnen jöjtél szel má, öregapám barátságja; ott bir- kedél vjzet. A Aöbljjet má megphattál. De a isalán nem- tudott má bejéjti ottan (már megvöjtél) magam isal of öreg Andott. - Biftos lát, hogy Javont magam ardosz ardosz felé! Biftos, hogy ismétel a jivajót. Orfán lát, el-

Arra járá az Andriét-i határba
 Leveleztél egy vad hársfa magába.
 É a hársfa Andri báro hársfája,
 A juhászlegény busulni jár alája.
 Juhászlegény zive ugyan zomoru,
 Uővegi furugját, belefiz.
 Furugját áthallid egy ablakon,
 Főjön mi hat a naicságostiranyon.
 Meg is nyíllott kicsi zoba ablakra
 A Nőleüzemű bérőlán meg Di rojta.
 A furugyon is róhojt fel magába:
 Mért nem lettem zegeny juhász lejánya!
 Andri báro fölül a zünde-deres lovára,
 Kinyújt a legközelebbi tanzára.
 Meg kérdezi a lepőrepelt juhászt,
 Hogy nem-e látta Nőleüzemű lejányát?
 Nem látta sem ~~ki~~ báro juramha nemudom.
 De bújtarom is három napja nincs itt hon.
 Bújtarom is három napja joda van.
 A Nőleüzemű bérőlánra vele van.
 Báro juram vizitája a tanzát,
 Berme van a cika zivőm, a rézbaltán,
 Berme van a tujtér-pipám, a furugjam,
 Sütám alatt a Nőleüzemű bérő-lány.
 Arrajára mess furugját ayt a főt,
 Amejime a juhászlegényt a Namzát,
 Fújja ja zel a fekete pöndör haját,
 Más öleli Nőleüzemű bérő-lányt.
 Juhászlegényt vizit a Femezőle,
 Andri lányát Uőva-i börtönbe.
 Uővai börtönasztó hasag meg,
 Andri lányá oróbre zabadajon meg.

(Kérdezi a Sügi bérő lányá szenténél) —

"Hát ja aytan van tudom p...
a betyárosat a lány, a bírónak a lány, és plüveterét is ott be-
lábra támasztattál bonyulból a betyáros a Sági Maristát.
Apám az 100 zarátkára futta, pl is futta parajápur nyit a Sági-
féle mostát. De én az a bizony, hogy a józsef Dömötörfi az keménya
nyitát.

Lányfőnyáj, 1871. aug. 9. Dömötörfi Főnyáj 74. éves.

(a) Felér Lózló balladája.

Felér Lózló lovát lovat
A felér köpöl alatt.
Lovat lovat gyönyörűt,
Érdős félrel, Kanstárosnal.

Ntánna ment Gyönc városba,
Étet esallás elfogassa.
Fegyő vidék falujából,
To eremény hadnapszal.

Isen jónap hadnapszal!
Fogaggy inten édös fíjann.
Kivél bívna édös fíjann?
Majd megmondom hadnapszal.

Vau-e néred apád, anyád,
Jogyan zölliesd, meg me bívna.
Vivoren nékem aján, anyám,
Es az van nékem meg jónap lúgann.

Az én lúgann felér Anna,
A lovannal felér lába-
Nem bívna én a lovadal,
Sám a Fe Nedves lúgodal.

Hannu bívna a névedet,
Külvöben tóny leny fevedet.
Fogjátal meg a huncfutot,
A Zalazkifára vallot.

Felér Lózló ja jónap névann,
Megmondann mindig mesenn,
Hog euzannat annal bívna,
In utánnann magon vunnal.

Vigjetel le ja tömlöcbe,
 Amiat is a mejségébe,
 Ueged, lóhád varra verve
 Uivallatol mindent vele.
 Felér Amos, hup meg Tutta,
 Hög a bátya jóva volua.
 Fog be Noos a lovarat,
 Téj mellem pol aranyolat.

Itten jónay haduag uram!
 Fogagy isten jónymadarum!
 Ujér jöttel, jop aranyom?
 A bátyám haduag uram.

A bátyádat Nijadatom,
 Ha ja jünem lény galambom.
 Nem zöll erre Felér Amos,
 Erat pluep a jósosra.
 Fojosom a testéjra,
 Hög találua ja bátyára.

Itten jónay édes bátyám!
 Fogagy isten édes hügám.
 Mi Nivállal bátyám tégyöd,
 Haduag uré lejer énted.

Ne léj agé a hucfite,
 A zalasztamivalóje,
 Lányelatedet elvezj.
 Bátyáduat fejet vóteji.

Nem zöll erre Felér Amos,
 Erat pluep a jósosra.
 Fojosom ja palotába,
 Lefelöl a nyozójába.

Aluzd-e Felér Amos?
 Uipirosott Nixted alua.
 Nem uluzom van nyughatom,
 Mer a pol lánc-csörgést hallom.

erat aludjat, erat nyugodjat,
 erat engemet zivedbe janz.
 A bérösöl fajér járnak.
 Azel mag lóhádva vanuak.

Erat aluzjat, erat nyugodjat.
 Erat engemet zivedbe janz,
 Aluzd-e Felér Amos?
 Uipirosott Nixted alua.
 Nem uluzom, nem nyughatom,
 Mer pol pulatörést hallok.

Erat aluzjat, erat nyugodjat,
 A bátyáduat vége van már.
 Haduag uram, haduag uram!
 A'khozott léj haduag uram!

Tűzplötted megáradjon,
 Sár utánnad fölfaladjon.
 Lovad léba meglutoljon,
 Földre téged agoruzomjon.

Madarjed vére váljon,
 Kardörökád miggulladjon.
 A Nönyered Nive váljon,
 Itten tejed meg me aladjon.

Röpið páva, röpið
 A vármöge Núttyára,
 Högná vjst zádva
 A rabel zámára
 Ha jén páva valner,
 Hi is fjölyállamer,
 Högná vjst zámva
 A rabel zámára.

(u.e. niepogges)

Indro bæró ballaðoja

Til a tíngin of Indróði hátarba
 All ef nýsta efedil eguogába
 Ez is bizon a Zendred bæró nýstaja,
 Fjölzlepán bunnur jór ataja
 Fjölzlepán zve nýson zomom,
 Elörvja furrjajet, bele fi!
 Furrjajet athallir og ablatom,
 Hög ebredjan fjöl a Nösteingumú Nisanyon
 Hi is mjellat a Zendred bæró jablara:
 A Nösteingumú Nisanyon með Nisajta
 A Nisanyon is röhaft fjöl magába:
 Meit is lettum Indred bæró lejanga!
 Hatmannanna Indred bæró brjaba
 Uingtat a lefjolelli stangjara
 Mejtkeidi ja lefjorejett jukhángat,
 Nem-e löttaja Nösteingumú bæró-lánt?
 Nem löttam þu bæró jirram, þu wordom.
 Hatmannanna brjatarom is odavan.
 Hatmannanna brjatarom is odavan,
 Talán bizon a Nisanyon vele van.
 Indred bæró fjölpattan a lovára,
 Jgenessan a jukhángbostar-stangjara
 Aggonister jukhángbostar, nicsimály?
 Löttad-e ja Nösteingumú bæró-lánt?

Neiu lättau, ei väro jurau, igazau.
 Ha neu hiyi, viitajja ja tauzau.
 Tauzauon a rifa juron, a rezbaltain
 Mellette ja tahterpinain, a furujain.
 Tauzauon a rifa juron, a rezbaltain,
 Spironun alat a posteuymu barlo-lau!
 Anajala lejasta' meo oyt a jat,
 Arive ja puluylepout a langat,
 Friija ja zel a gondor lojut, a bajunyat.
 Neiu oleli Astle mear a baro-laut.

○ Sägi birone balladaja

Jo estet, jo estet, Sägi birone' arjon!
 Itahann van-e ja lauja, A zeu kedves jalau boni?
 Itahann van, ott beuru van, A beko' yobaba.
 Jo jizneu aluzil A paplanyos agaba.
 Mermyeu be Nölise jol, kiitge jol a balba
 Jol arany-grünijet Hüha jol a pujjara.
 Dippelöm zeluzajät Köne a des Nara.
 Jyp brunel cipöjet Hüha ja labara.
 Jo estet, jo estet Sägi beli rigauzo! (elöbt hangarjolat suvolut)
 Most van kedves muldatsi, Röggelig hühatol!
 Most muldatsol kedvesse Sägi birö' löwjaväl,
 Az en kedves röggammal
 Jaisseu, piasteu fremz In piheuni-
 Jyp brunel cipömbil, Verömet kijontau.
 Neiu löhet kimönui, Neiu löhet piheuni,
 Jyp brunel cipömbil Verödet kijontau!
 Varje mög of uten, Az az edösanyat,
 Ki jertetil röggelig Neiu löhta a löwjaväl
 Jo estet, jo estet Sägi birone' arjon!
 Vep hallottau, az este Mighalt a menganyon?
 Mighalt most, mighalt most, Az ird van meo Feine Fre,
 Az a hitraul, rongz eu bir Spenved a börtkambe.

- Mór táncstútor halálra ejt a tánc, ki? -
 A földög, ördög! Nem a vőlegény ~~szépe~~ - Miert vittél a vőle-
 gényt a börtönbe? -
 Azér, mer' ayt formázta, és ayt bitter, hogy a vőlegény. (?)
 A zigari vőlegény nem tudott róla.

○ Előszörött menyegző balladaja

Az aradi úrlai Férhez a tar nőmmi,
 De ja ja veu annyá Nem a tarja jádai.
 De jász a úrlai Férhez ment napótól,
 Met a ja veu kurva jánya Előszörött a köztől.
 Előszörött jászallal A legelő vőfény
 Edös anyámamzon Beteg a menyegzőn.
 Nem beteg; nem beteg, Esak azon bantlódán!
 Menyire jélvizit, Menyire jélvizit.
 Második jászallal A legelő vőfény,
 Edös anyámamzon Mőghat a menyegzőn.
 A vőre ja vőlegény Kest fog a kezébe,
 Kezétől a mellére, Melléről a gyébe.
 Várom a vőréddel Sz pataket fojjon,
 Testem a testőddel Sz omba nyusodjon.
 Leltem a lelleddel Sz wat imódjon,
 Hogy az a veu kurva anyád Ördögé Nárhottón.

○ Mezorett leány balladaja

Az egész aranyvár Tizenöt leánya volt.
 A tizenötödik mándorvári dajka volt.
 Lemgom, edös leányom Mi bajod érközött?
 Zöld sejom ruhádual Hátujja homyalt lett.
 Szabó nem jó zabta, Varró nem jó varnta,
 Szabó is jó zabta, Varró is jó varnta.
 Kis király nirkos volt Immet az ora.
 Hőheről, hőheről, Vízefél leányomat
 Vízefél leányomat A zalartóféra.

Arzaim, edösarizam Aggyon hat egr órat,
Aggyon hat egr órat, Nag pedig egy fertájt
Förteim, edös förteim, Vidd el a levelem
Vidd el a levelem A kiskiráj urloimad,
Mj en kedves galambommal.

Ha alva találok, Bal Nanyira Főzed,
Ha jebiduel találok, Táurjéjaba főped.

Főgállom ne Ferics, Ne Ferics kúvérem,
Mögött már éimertem. A zomosi jebidem,
Kocsimon, kocsimon, Fogy be ja hat voram
Fogy be ja hat vorad A zóttat, a jeltat

Hej élethe jérjeur a kedves galambommal.
Főrtét, főrtét, Tomoretten arizam!
Hel van a jén babam A nándorvari dajtam?

Od beu van, od beu van, A beboó zóabá.
Fő jérjeu aluzj? A paplanyos ágba
Nincsen ett, minen ett Tomoretten arizam,
Hel van a jén babam A nándorvari dajtam?

Aluzont a fejóra, Lábat morogotja,
Lábat morogotja, Magát emuonitja
Nincsen ett, minen ett Tomoretten arizam!
Hel van a jén babam A nándorvari dajtam?

Aluzont a zourjéjaba, Szourjed arjonyjéhoz,
Szourjed arjonyjéhoz, A lau-basátjéhoz!
Nincsen ett, minen ett Tomoretten arizam,
Hel van a jén babam A nándorvari dajtam?

Mit kímim, tagadom, Be kell már vallanom,
Od beu van a zóabá, Gyázo Noposjéjaba
(A bejéjé strófa man jutott kábe).

Zovarov a Tiza Nau alar apadui,
 Mes az a hives Bepar Ture Atul alar meuni.
 Atul alar meuni, Erilot alar topmi.
 A Ueckene Ti nap vasaron Pengt alar eminalui.
 Uosmudromé halja, Van-e vaevsaja?
 Van vasorain, Pappir as luis Arendezel zamuara.
 Uosmudromé halja, Hai ice bot amma!
 Maphivoluman a varunogget, Hog me tenvel vatja.
 Hunepet a ramisze, Nau igil kelöle.
 Mes a zepeny Bepar Ture Most van a Nejobe.
 Lancst a pivanra, Uezere, eöbura.
 Dulis Marosa ja babaja Mar ligöba varja.
 Nett Ni Namsa, nett Ni, Akulod fin hangjan,
 Most Nivir Bepar Ture Aranygnu paripai.
 Arany a zablaja, Züdt a Sautarja.
 Most az a hives Bepar Ture Armas a gazdaja.
 Haranygnal delre, Fel tjeu nettöre.
 Most Nivir Bepar Ture A va söhejese.
 Haranygnal delre A tjeu nettöre,
 Höhes mondja: Bepar Ture Alljon föl a zélre!
 Fölällott a zélre, Föltelint a zégse.
 Faj isfeuen, Isal rablänim Most jutnal szambe.
 Kijapatt a Tiza, Esal a sara maradt,
 Meghalt zepeny Bepar Ture, Esal a hives maradt.

Erli Oita.

Erli estö rjög erindessen eröperög.
 Erli Oita a erödében Uörsözög.
 Uosmudromé bot hotton a zanyfalra.
 Marosa kängt dillara Ni ja portra.
 Arany, aryan ein a portet ne állom,
 Armand als jömet uör a zöandéser.
 Erli Oita nem vötte est tofára,
 Fölenyött a kispöglora hütára.

Angam, edösangam Aggion met eg örat,
 Aggion met eg örat, Nag pedig egy fertajt
 Föcskem, edoi föcskem, Vidd el a levelem
 Vidd el a levelem A kis király mellősem,
 A ki kedves galambomnak.

Ha alva találok, Bal Narjára Főzed,
 Ha jebiduel találok, Távjéjára főzed.

Főgállom ne Ferics, Ne Ferics küvésem,
 Mijjött mit küvésem A zomori jebidien,

Kocisom, Kocisom, Fogj be ja hat koram
 Fogj be ja hat korad A zöböt, a jeltat

Heg életbe jérjem a kedves galambomat.
 Főgést, főgést, Tomoretten angam!

Hel van a jén babám A nándorvari dajtam?
 Od beu van, od beu van, A bejó jobába.

Fő jénem aluzit A paplanyos agba
 Nimen et, nimen et Tomoretten angam!

Hel van a jén babám A nándorvari dajtam?
 Kiment a fejóra, Lábát mosogatja,

Lábát mosogatja, Napát emesitja
 Nimen et, nime et Tomoretten angam!

Hel van a jén babám A nándorvari dajtam?
 Kiment a zomjéba, Szupjed anyuzéhoz,

Szupjed anyuzéhoz, A lau-basátjéhoz
 Nimen et, nimen et Tomoretten angam!

Hel van a jén babám, A nándorvari dajtam?
 Mit kívim, tagadom, Be kell már vallanom,
 Od beu van a jobába, Gyázoz Naposójába.
 (A bejéjó strófa van jütött krábe).

Zovaron a Tiza Nau alar apadun,
 Mer og a tires Bopar Ture Athel alar meuni.
 Athel alar meuni, Erilot alar topur.
 A Ueckeweti map vararon Penzt alar enusluu.
 Uosmudromé halleja, Van-e vaacsaja?
 Van varorain, Papirias luis Areudigell zaimara.
 Uosmudromé halleja, Jac ice bot amma.
 Meftinoluuan a varuogget, Hoq me temer rabja.
 Humefut a varuogge, Nouu izil belöle.
 Mer a zepain Bopar Ture Most van a Nejobe.
 Lancat a givangra, Uezere, eöbura.
 Duli Marora ja kabaja Mür hijoba varja.
 Nott ni Marora, uett ni, Ablalod fin hangjon,
 Most Mivül Bopar Ture Arangom paripain.
 Arang a zablajar Izüot a Nautörja.
 Most az a hires Bopar Ture Ammal a gazdója.
 Harangommal delre, Fel tjeu lettöre.
 Most Mivül Bopar Ture A var tö hejese.
 Harangommal delre A tjeu lettöre,
 Höhes mondja: Bopar Ture Alljon fol a zölve!
 Föbüllott a zölve, Föltetmit a zögse.
 Jaj istenen, val rablänim Most jutnal szembö.
 Kijapatt a Tiza, Csak a sara maradt,
 Meghalt zep Bopar Ture, Csak a hire maradt.

Csali Pinta.

Szil estö egy eröndelenen eröppörög.
 Csali Pinta a eröndében kiresög.
 Uosmudromé bot hotton a zanyfalra.
 Marosa länget állora ni ja porotra.
 Angain, angain gin a pontot me állom.
 Ammad üöl jömmel mür a zöandöröl.
 Csali Pinta nouu vötte röt tofjára.
 Föenyött a kispöjlora lütára.

Csali Pista elhívtatott menyjére,
 Meny, meny Babonzzedő zélére.
 Lora lóba megbotlott a fenyőre.
 Csali Pistát ott fogták el övökre.
 Csali Pistát fültették a Jucorra,
 Csak azt nérdi, hol van az ő yejlora?
 Bünyűm mondja a grander fölmantam.
 Csali Pista uxorülg föbbet parisan.
 Csali Pista möghogya feleségüet,
 Gondját vrelje a gyermekeüet,
 Hogy ne adja sem csibomát, gulánuat,
 Azt az epeit tanítama betyánuat.

Erőndes inte gállett le ja panytára,
 Kluémult a brator Áinóu Polompejja.
 Csak epeüel nirdipát a furuja.
 A Jucamyon a zablat hol hallgatja.
 Kint a panytán gulásbujtár vaxol se.
 Meg durat lovát, marhót örgöl se.
 A Jucamyon, ha Jucyon a panytára.
 Mosolopra meg a gulás bejtárra.
 Gyereu lepel a Jucamyon gulája,
 A Jucamyon mapa sofal utánna.
 Més menyjöl kizábtja ja gulánuat,
 Gyereu gulás terico le ja sabádat.
 Hogy tenitteüem le ja zér sabánuat?
 Híz elhajtjál az se föla gulánuat.
 Hogy arral gyereu gulás ne gondoly,
 Kuváltja ja zédorawjain, ha mondón.
 Lányom, lányom, lányommal se mondala,
 Minthogy téged se gújánuat adjala.
 Jól van anyám, nem bánom hát fanyalj még.
 Te meg gyvám a gújásér biaradj még.
 Még a biza Di sem kánta a fejét,
 Més a madár mind elhotta ja zenuat.

faj isteniam, eu isteniam, isteniam!
Lafod aujam, rure vitt a zreliam ?!

1971. aug. 11. Rinyalorácsi. Göntz Sándor 62 é.

Megjegyzés.

Vijevi Könyvtár

1246-2561

Vijey tudós, vigaságrajzó

Most kezd újulni.

Vijalásról vig örömmel

Most kezd hirdetni.

Hirdeti már a Messijást:

El kentel lenni.

Zepetel mit a joisten

Aldoti hívei.

Aldoti hívei.

Alsó népség

Felső népség

Dicsőd iradlat

Mad áldja istened,

Te megtartódat.

Ró' buzával ~~hő~~ búzával

Éljenek őret,

Aldjad a nepet.

Lucáfas

1257-2731

(a lucáfas tréfas zöveget
nem énekelte).

Kity-koty, Kity-koty

Gelegonya kettő,

A jén tölöm is kettő,

Kettő a golója,

Harmadik a felsőja.

Vip mennyen a furu a fábja

Mint a jén pösöm a kettő fel lánjába.

Kity-koty, Kity-koty

Gelegonya kettő,

A jén tölöm is kettő

kettő a golója,

Harmadik a felsőja.

Hárosa csöcsé leffen Nézet lánjával

Mint a buggigós porró.

Kity-koty, Kity-koty

Gelegonya kettő

A jén tölöm is kettő,

Birt hátaú felnyő,

Der vege jwázterat

Darazs csipe jruátolal

Maj hajnaa lez.

Ma van Luca napja.

Kitz-Netz, Nitj-Netz

Selegonja Netto.

A jén tóton is Netto.

A Mosa zalomája lepen Ue dijnaja'nal
mint ep ajtó.

A Mosa hóggya lepen Ue dijnaja'nal,
mint a mestergeronda.

Kitz-Netz, Nitj-Netz

Selegonja Netto,

A jén tóton is Netto.

Netto a zelója, hamudó a tesója.

Arany eribeje, réce, lidya lepa tóton,

mint a ézen a erillag, földön a füvél.

Kitz-Netz - Nitj - Netz

Selegonja Netto!

A jén tóton is Netto,

nyl mennyen Net Fel lauya peggim a fimg,

mint a Remence záján a füst.

Kitz-Netz, Nitj - Netz

Selegonja Netto

A jén tóton is Netto

Kitz-Netz, Nitj - Netz

Selegonja havom.

A páliurát várom.

Balony a jén fanyam

in a nap reugeteg.

Uimoged belóle

A jivken mefreped.

A regalom Julisidam

Rad hajtom fejemet:

Banatos Rebledion

Alzom jójizület.

Hallatad-e hírod

Zalaeperjeguel?

OH fegetat el eujem

A tollas-bepényel.

Uiretetted elém

A jélfogó hüllöt

OH fegetat el eujem,

Mint a utonállót.

1274-2891

Négy ericsa van, négy ericsa van 1285-291/

A dumplának nem jött
Hadd legyen jól, hadd legyen jól,
Mikor alája felel.

Fittapottam hej-hej farla-barra dumpládat.
Jelt zerette, jelt zerette
mint a zövegnyádat.

O Rimarvári, Zamosó Fröjke 63 éves 1293-305/

Ha jén abba a mélséges, mel pincébe lemebetné,
Annak a 366 literes hordónak a dugóján jót ilatné,
Annak a 366 literes hordónak a dugójából legyen
a jén koporsóim kifaragva.
By jól, Anos mátrival legyen a jelt pipingával,
Két jól, halba, legyen a fején jól gortya galánt
Két jól, gemet unriga ja fején jól az urangalát.
A zangalát is azt dörög a magos egele
Urann ezt a jó borvót vezjűt felelembé.

Hej ef legyen azt aorta lögél felesege 1309-324/

A jelt lejányeletőmvel lögél felesege.

Jól van anyám, lögjön mag a fején jivánséged.

Mors varratom firta felér menyágon mákúmet.

Fi jivánségek anyám öltögetőn gálya,

Vőfényem bal lábára zallapot nőmetől.

Vőfényem a paron belött vige kerőzömöt.

Taros meg anyám holtom után gázos menyegzőmet.

Uitortembe kirjillott a jaccint 1324-341/

Nem bánom en, ha kopám nem jász is.

Mögmontam má határozásfejézőr,

A jó janyam nem melöd névelt jól.

Ha még egyis gemet Anduét lömni,
Mindem bímát el peduám feledni.

Lej gemet vör egye vinya egy zora,

Öjivőpa, felér öjivőpa

Ha möghatél, ne rivamon seudi,

Koporsóma de bonjion seudi,

Koporsómon má ef oros vinya

Rőpa, vőpa, feleer öjivőpa

0 Japán legel a Mianzon gujája. 1344-365/

A Mianzon mapa sétól utánna.
Már memiről Mijátfija ja gujásuat.
Sivem gujás hatínd le ja subádat.
Nem terítthöm en le ja zen subámat.
Maj ~~te~~ behajtjál a zen Pedros gujámat.
De te arval édis gujás me gondújj.
Maj Mivajtja édisanyan, ha mondóm.
Édisanyán rájasa pi ja gujámat,
A língáral hólthóttan jejjárámat.
Zányon, lönyon, lönyomud nem mondalar,
Mind en tegöd ez gujásuat adjalat.
Língjöl zolya nem gujásuénat való
Língjöl zolya nem a harmadba való
Nem várom en, hapha illit, ha nem is,
Vedros zótóm voltál, meg língjöl is

Falu régen faragjár a bítófat. 1366-373/

Kire zeping gujáslegent a tányát.
Im is elüőgöjt a falaz tástára,
Im Ázjón a bítélet a nyalorra.

0 Káras Míra, Kóras Míra 1374-382/

Ha bevettél lúzámát,
Agy melém lovát, agy melém lovát,
hog in faloz me járjal.
Loram zórit, a párga zórit
Záj felé fúja ja zel.
Kögömön babám, Pedros Mianzonatom,
hog idéng zrettél.

0 Hallattad-e airt Zalaeörzegen? 1383-401

Hát anna a lírös beutlóvő börtönnel?
Hallottam, hallottam, zenuvölten is benne.
Derje még a zisten. Adt azt spíilte.
Záll le pára, záll le a várméglőzjára,
Hórád italt, ételt a rabol zámára.
A loram sarkantuzjyon, a Dumót átueraton,
zöjzilein anyagom, ig mezzabaculjlmr.

Blömör is zell a zisten, Noje! 1402-426/

Ötödgyör is jól a jistén, Neje!
Hát a jöllöt megféd-e, fémött-e?
Tarmót usam, amyi bogrót kopott,
Ragt gondultam, hogy az mind átkopott.

Ötödgyör is jól a jistén, Neje!
Hát a jöllöt kóstultad-e jöje?
Kóstultam - hisz már megöröjttem -
De még issem jó bogrót usam öttem.

Ötödgyör is jól a jistén, Neje!
Hát az új kóst kóstultad-e, jö-je?
Kóstultam, hisz feleségem, Sári,
Háson intent megdol én már kótni.

(„ötödgyör” helyett
hármadgyör írt-
tam).

(„ötödgyör” helyett me-
gyödgyör írtam).

Kedves Igazgató úr! Péter Zsuzsa!

Nagyon köszönöm a múltbéli pártelést a Magyar
Múzeumból. Igazgatósága, valamint hálás adatgyűjtő
parasztaim, munkáim mellett.

A jelentései anyag még a múltbéli zalaegerszegi tár-
sított, s az a tételesem, hogy a 20. oldalt tessék pontos
ráírni, mert a múltbéli 19-el végződik.

A fűzőket majd "meghálálja" a jövőben.

Szeretettel:

1951. aug. 19.

Zsuzsa